

MOS TEACĂ

JURNAL ȚIVIL ȘI CAZON

Fondat de ANTON BACALBASA

ABONAMENT:

10 LEI PE UN AN

Sub direcțiunea a unui comitet

ADMINISTRAȚIA

STRADA CLEMENTINA, 3



- Dragă Mamelucescule, sa nu care cutn-va să renunțați la diurne, cum aud că-l vorba! Sau in cazu-ăsta....

- Ce s'ar întâmpla, garofișo?

- Ar trebui să renunțați și la nocturne!

Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman” Constanța

Studentul Timofteju

Destugat de viața asta,
e studentul Timofteju;
La birtaș adio credit,
Și în punga oic un leu!

Cum și-ar vinde el, paltonul
— Un palton nou, de an —
Dar, e iarnă, și nu merge,
Ce blestem să fit golan!

Dirdind se duce acasă;
In oada-l besnă, frig.
Resemnat, el își ia prinzul,
Ein glass wasser... și-un covrig!

Contache Sicellu.

AMERICANII IN ROMANIA

O patriotică alarmă. — Interview cu d. Porter. — Un contract mizerabil. — Atitudinea liberă. — Ilor. — Păcarea americanilor.

O patriotică alarmă

O mare infamie era să se consume, dacă nu intervenea la timp partiaul liberal.

Știți despre ce e vorba: Rockefeller, un miliardar de cea mai tristă speță, voia să cumpere țara românească cu tot ce se găsește pe ea: oameni, lucruri, plante, patrupede, păsări, pești, etc.

Adevărul, într'un nobil acces de patriotism, a dat alarma la momentul oportun:

Băgați de seamă, feriiți-vă de Rockefeller! Omul ăsta e 'n stare să cumpere tot cu banii lui!

In ceea ce ne privește pe noi, mărturisim, n'avem nici o teamă, sîntem obișnuiți cu mania lui Rockefeller de a cumpăra: de la apariție și pînă azi, miliardarul american își permite luxul să cumpere regulat pe « Moș Teacă, » și noi — îngăduitorii din fire — l'am lăsat in pace să'și facă damblaa.

Nu 't ast-fel au cugetat însă ceilalți 9.999.999 din regat.

Et s'au emoționat la amna dată de **Adevărul** și s'au ridicat in picioare ca un singur om.

Interview cu d. Porter

Spre a satisface curiozitatea pu-

blică, ne-am transportat la d. Porter reprezentantul societății Standar Oil & Comp. care venise in București să cumpere terenurile noastre petrolifere.

— D-voastră sinteți d. Porter? l'am abordat eu cu un tupeu demu de toată lauda.

— Da, dar te rog să mă lăși in pace! replică d. Porter arătindu-mi ușa cu un gest politicos. Cine ești d-neata?

— Nu mă face pe americanu, răspunsei eu, fără să'mi pierd cituși de puțin admirabilu'mi cinism care nu mă părește nici in momentele cele mai grave ale vieței mele. Eu sint ceva mai mare ca dumneata, adăogai eu.

— Ce ești copil?

— Pe onoarea mea. D-neata cine ești, mai înti de toate?

— Eă sint Porter.

— El bine, eu sunt re Porter și încă la « Moș Teacă. »

Aceste cuvinte avură un efect magic asupra interlocutorulu meu. El mă pofti pe un scaun și'mi oferi cu multă grație cite-va alune americane și 200.000 de dolari.

Refuzai cu o ușoară și politicoasă înclinare din cap și zisei:

— Mersi, dar adineori mă sculați de la masă. Aș prefera un țap cu bere.

Dorița'mi fu prompt satisfăcută și imediat conversația începu.

Cerem scuze cititorilor că nu le putem divulga nuntic din gravele destăinuiri ce ne-a făcut d-nu Porter. Rațiuni de stat, superioare, ne comandă o discrețiune absolută. Va veni o zi cînd patria ne va fi recunosătoare pentru patrioția noastră tăcere. Pînă atunci, preferăm mai bine să fim acuzați că batem cîmpii de cit să scăpăm vre o vorbă imprudentă care ar produce cine știe ce perturbațiune periculoasă in echilibrul european.

Un contract mizerabil

Scuzați de vorbă proastă, însă nu putem nmi de cit mizerabil contractul ce încheias d. Carp cu Rockefeller spre a-1 vinde România.

Adevărul a vorbit deja despre acest contract; noi însă, mai cu moș, fi vom da chiar textul, cuvînt cu cuvînt. Iată-l:

« Intre subscrișii s'a încheiat următoarea învoială:

1) Eă P. P. Carp mă oblig a vinde d-lui Rockefeller țara romînească cu tot ce conține in ea in sub sol, pe pămînt, in apă brecim și porția respectivă de stle ce se află pe cerul patriei.

2) Eă Rockefeller mă oblig a plăti d-lui Carp in rate suma de...

(Sf) Rockefeller
P. P. Carp

Contractul era deja redactat. Nu măi rămînea de cit să se adauge prețu vinzării in locul insemnat măi sus cu puncte.

Călcînd legea contabilităței, d. Carp era gata să vindă fără licitație România veneticu Rockefeller.

● Inia publică, din fericire, s'a trezit la timp (afară de nea Niță Berechet care nu se trezește nici o dată), și ast-fel catastrofa a fost evitată.

Atitudinea liberărilor

Dar, veți întreba:

Pentru ce liberalii au strigat cu atita energie ca să nu vie americanii in țară?

Răspnsul e simplu:

Liberalii marcanți, unul cite unul, începînd cu Vizanti, se duc ei la America. Așa fiind, de ce să se măi deranjeze americanii să vie ei la noi.

Păcarea americanilor

Goniți de indignarea publică, a-vantgarda americană care sosise in capitală ca să sondeze terenul (petrolifer), a părăsit terenul discuției cu d. Carp, și-a luat-o repede la sănătoasa.

Săracu Rockefeller era într'un hal de plîns. El venise la noi ca să facă un gheșeft monstru, se intoarce in America tinichea. Mi-am făcut po-mană cu el și i-am complectat banii ce-i jipseau ca să și cumpere un bilet de clasa III-a pînă la Brașov. Lui Nae de la Cooperativă i a rămas dator 1 leu și 75 bani. Bietul om!

Totuși, așmă că Rockefeller nu și-a pierdut curagîn in urma acestu fiasco.

I l ar fi intrat, zice-se, in tratative cu d. Leonida Condeescu pentru a înființa in Urbea Mizil o mină de diamant pe acțiunși și o bragagerie de lux.

Reporter



Din carnetul unui nenorocit

— Versuri la stînga —

Intr'un birt erăd pe masă cînspreco sticlo
decurte,
Fărmituri de pline negră, cîteva pahara
spălate,
Iar alături pe un scaun beat de vin și de
cava,
Sta un tînar : pe a sa frunte era vîntul im-
primat.
Vinul șerpuia pe masă dînat'ostică c_e căs se,
Elesc-i, udînd un deget, fărlocire ce pierduse
El scria, vărșin l' lacrimî pentru că n'avea
cînel lei :
Numele unei femeii...
I Florea.

CRONICA DRAMATICĂ

SERILE DE MARȚI

Marți, la Teatrul Național, avem serii de abonament, reprezentații hig-life și prețuri ridicate.

M-am dus și eu. La asemenea reprezentații se vine în haine negre, — dacă ai. Programul nu prea interesează, de oare-ce Marți — *soirée de Mardi* — lumea nu vine ca să vadă spectacol ci să se dea în spectacol. Scena e pusă pe rîndul al doilea, — nu vreau să zic că scena e mutată în stalul de rîndul al doilea. În primul rînd e publicul; apoi vine piesa cu actorii, cu autorii, cu cortina, cu sulfureții, cu invitații, invitate, popor, soldații și femeii.

— Mergî diseară la teatru ?
— Dar ce-î diseară ?
— Marți.
— Vreau să zic : se se joacă d_seară ?
— Asta nu știu. Eu mă duc pentru-că e seară de Marți.

Reprezentațiile de Marți sînt interesante prin aîr'acțiile lor. Actele sînt pretexte de odihnă și ocazii pentru a fuma o țigare la bufet. Cînd se lasă cortina, oî atunci începe spectacolul : Madame les cu mademoiselle Chose, Madame Igec avec le general, la princesse Zet avec son futur ... Regardez donc !... A-t-il une figure ce Popesco !... Tiens, la voilà avec son mufe ... En voilà donc une pièce ... C'est stupide !... C'est embêtant ! ...

Pe scenă se joacă o piesă. Care. Nu importă. Marșea asta s'a jucat *Gelozia, lever du rideau* a cofratelul d. G. Mărușeanu. E o piesă scuită, ușoară ca *Bărbații ușori*, cu bilete de tramvai, cu intrigi, cu păcăleli de 1 Aprilie, cu d. Jeanteaș Florescu, cu Bulgarîi, cu informații, cu ultima oră, cu vingalace și chiar cu spirit.

Pe urmă s'a jucat săm mai bine zis, s'a servit *Ginerie d-lui prefect*, o piesă *plus ou moins* frumoasă și care, o spunem *tout bonnement*, ne-a plăcut. Ce mai istorii — comedii, piesa e localizată de Gusty, ceea ce credem că e de ajuns ca să-l justifice succesul.

Un lucru avem de observat în piesa

asta. Prefectul Dumitrașcu — care, întrecînd o spunem, nu este de cit simpaticul artist Niclescu — trece drept om cu greutate și totuși cîtește ... *Timpu!*. Ei bine, ne facem forte să arătăm că sînt și alți prefeți, mai cu greutate ca d-nu Dumitrașcu carl slavă domnului, cîtesc pe *Moș Teacă* iar nu *Timpu!*. Nu știm dacă în piesa originală e vorba de *Timpu!*, dar d. Gusty cînd a localizat o putea foarte lesne să ne introducă și pe noi în familia onor. domnului prefect Dumitrașcu, mai ales că ... de vorba ais ... nu știe de unde sare epurele.

Intr'un cuvînt seriile de Marți nu sînt urite, mai ales cînd avem parte de ginerile de prefeți ca Licîu, de avocații clasa I ca Hasnaș, de craiovence ca d-na Titi Gheorghiu și de prefeți ca Niclescu.

Vom cere o lege pentru inamovibilitatea ginerilor d-lor prefeți ... bine înțeles că vor fi localizați de Gusty.

Pe Simbătă *Păcate*. Din păcate noi aparem Vineri. Dar pînă atunci cititorii să nu facă păcate și să uite să-și reție bilete căci va fi păcat.

Synagrellă

NUMAI 3 MILIARDE !

Intr'un articol recent, celebrul economist francez, Paul Leroy Beaulieu face socoteala că Anglia a cheltuit *3 miliarde (!)* pentru războiul din Transval și cel din China.

Un eminent patriot romîn, al cărui nume putem să-l dăm la nevoie, auzind această țifră colosală, era aproape să-și vie dambă, apoi a exclamat :

— Cu banii ăștia, biata Romînie și-ar fi plătit chiria, ar fi achitat micile ei datorii de la Berlin, și-ar fi cumpărat lemne pentru iarnă, și ar fi putut să acorde și o subvenție ziarului « Moș Teacă. »

... Bine știute și bine gîndite cuvinte, așogăm noi, dea Dumnezeu ca țara noastră să aibă mulți fii ca patriotul în chestie.

A apărut în editură

ALMANAHUL

LUI

MOȘ TEACA

PE 1901

E ceva de speriat pe onoarea mea !

Prețul numai 1 leu.

Depozit general la librăria Leon Alcalay.

Dom Paladu și Sultănică

Toată lumea a rămas paf cînd a citit în ziare următoarele cuvinte spuse de dom Paladu la Camera în chestiune personală :

— «Admir pe Sultănică d-lui Delavrancea, dar pe d-sa nu-l consider ca bărbat politic, deci nu-l pot răspunde.»

— Sultănică ? Cine-î Sultănică ? De unde-î Sultănică ? s'a întrebat parlamentul, precum se întreabă azi de sigur toți cititorii.

Răspundem scurt și coprinzător :

Sultănică — după cite aflăm — este numele unei eminente bucătărese a primarului Capitalei. Lui dom Paladu i s'aprinsese călcîile după ea încă de cînd era sergent furier în armată. Dacă însă înțelegem pasiunea d'atunci pentru o angelică creatură care oferise junei sergent inima ei și cite o rație de chestele marinată în ficcare seară ; nu înțelegem însă ca actualul finanș să mărturisească în public o slăbiciune absolut incompatibilă cu situația dumnealui politică. Și fie zis în paranteză, nu putem concepe cum e persoană corporolentă ca dom Paladu poate avea *slăbiciuni*.

Liber e dom Paladu să admire pe Sultănică d-lui Delavrancea, dar ducă-se să trateze amor cu ea la Cîsmigiu ori în odaia din fund a lui Nea Nișă Berechet. Nu-l permitem însă să profaneze sacro-sancta incintă a Camerei ! Și, ceea-ce e mai grav, dom Paladu n'a cerut măcar pardon tribunei damelor care a auzit eroticul d-sale discurs.

Apoi, ceea-ce ne mai face să fim așa de severi cu dom Paladu, care în definitiv ne e simpatic și amic fidel, este și împrejurarea că d. Delavrancea ni se plînge că, de cînd Sultănică e'n «lerații» cu dom Paladu, arta ei culinară merge anapoda ; cînd supa e prea sărată, cînd friptura e arsă, cînd vice-versa. Un adevărat dezastu la bucătărie ! Un scandal ne mai pomenit la Camera !

Dom Paladule, astîmpără-te, nu șade frumos să-ți dai «santimenturile» dumitale pe față ori-cînd și ori-unde.

L A T I U R I E

— Anecdotă militară —

Don căpraru Baionetă face 'n curte tiuria
Cu răcanii ce venit-ai ca să-și facă datoria.
Și înțată!... stînga l... dreapta, ce să stie în armată
Un soldat cum să 'agrîjească pușca ce li este dată,
Și alte parascovenii ce le știe don căpraru,
Mustăcios, plin la figură, păru 'n cap puțin cam rar,
O figură îndrăciută ce te bagă 'n sperieți.
« Hei flăcăi, le spune dinsul, voi ai statului sunteți,
Ascultați tot ce voi spune să vă fie de folos.
● Norul armatei trebuie unui soldat meritos
Ca să-l fie scump cit poartă titlul dulce de soldat,
Cine face astăzi faptă va fi foarte laudat,
Ele mai presus de toate și soldatul, — să se știe, —

Pentru el trebură să moară, pentru el și datorie. »
Isprăvind deci tiuria își aruncă ochii 'n gloată,
Ca să 'ntrebe pe vre-unul de-a 'nțelez povestea toată.
— Ei, Marine Neacșu spune, să răspunzi ce amintoreai.
« Care-i partea simțitoare pînă 'n 'brav voinic soldat? »
Neacșu 'noet din rînduri ese, scripîndu-se la ceață,
Se oprește în loc ție, tot gîndindu-se la leață,
Ș'aducîndu-și biet aminte de bătaia ce-a mîncat,
Fă răspunde chiar pe dată, dîndu-și aer de 'nvătat:
— Apoi don căpraru, oi spune, de 'n ție cu supărare:
Eu socot că falca este partea cea mai simțitoare! »

Fințelus

Un pensionar C. F. R.

— Fologarie fără pretenții după natură —

Am întîlnit un vechi funcționar cheferist într-o cafenea. Era răsturnat pe scaun ca un pașă, cu 'o-belariși pe erasașu nasului, cu cafeaua dimăinte și cu trabucul în mîna stîngă. Trăgea niște fumuri groase — fără economic — și privea în sus estatic. Ii cunoașteam de mult. Imi plăcea să discut cu el și mă amuzam de multe ori de modul cum înțelegerea el politica, căci era abonat la *Universul*.

— Bonsoir, nene Nae, ce mai faci? Cum o mai duci cu politica? ai auzit că o să mă pue încă două la sută pe leață?

— Așa dom'le, vorba dumitale; ai ajuns vremurile cheșat al dracului! Eu unul îi plîng pe bieții băieți ăia de la C. F. R. I! (știi că eu am fost funcționar la gară). E! ce! unde sunt vremurile

de acum 20 de ani pe cînd erai nemîii cu drumul de fer! Eu, pe onoarea mea, aveam patru clase primare cînd am intrat la gară, și mi-ai dat 120 de franci pe lună; după un an mi-a făcut 200 și chirie; dar unde mai pui deplăsiile, căci se urcă la 200 și 300 pe lună așa că leața o aveam doar de gîmbiși și ce să fac? — pentru că veni vorba — am încropit eu într-o parte, dumneaei nărăita — ști că nevasta mi e moșă — și ne am făcut niște căcioare, și, miil cu pensionara — căci am eșit cu leața întreaga! — mai cu chiria, mai cu ce strînge și dumneaei — căci își spusieși că'i moșe, o îndrug, pot zice, binisor. Malgumesc lui D zeu că am apucat vreunul bunec, căci de era ca acum, o trăgeam de coadă rău!

Auzi d-ta? : ș la sută pensie, ș la sută; ș la sută stat, ș la sută; chiriile tăcte, deplăsiți pe sponciă, de unde să se mai aingă, bieții băieți? ba le mai tae și fraicartele de nu se mai pot duce nicî de colea pînă colea. Curat

vorba ălăia: să fii funcționar la tramcarul și ce să nu poți umbra cu tramcarul! Și ce mai vorbim, ai să mai vezi!

Și nenea Nae trage un fum gros și soarbe o dată din cafea.

— Dar cu Bulgarii mă știi ceva?

— Ceo vrea să tacă; ei sunt persoana inviolabilă, pensia mi-e inatacabilă, și nu mi pot ridica nimeni de pe acest scaun pe care l' frecuttez de cîți-va ani.

— Așă'i, nene Nae, ai dreptate personalul trebuie respectat, e persoană inviolabilă. Jos Bulgarii trăiască pensionarii!

Dar, bonsoir, nene Nae, mi scuzi că te am pîrăcut.

— La bună veldere, amicul meu, zise nea Nae, sorbind ultima înghițitură de cafea ce l' mai rămăsese în ceașcă.

C. R.

DON PEDRO A. DE ALARCON

CAPITANUL GALCEAVA

Ei bine, atunci ce se pare rămîne un-nu asemenea nenorocit, cînd recunoaște că o tinără și frumoasă domnișoară, pusă într-o bună situațiune, îl domină, îl guvernază și îl conduce de nas ca pe o pîpușă?

Augustas. — Nu va rămîne de făcut de cîi cea ce fac eu, cînd imi debitez d-ta glume puțin grațioase!... Să le ție ca bun și să surzi! Căci nu mă îndoiesc că ai observat și d-ta că nu sunt de loc plîngăcios!... motiv suficient, imi pare, ca să surprind din portretul ce ai făcut textului meu, punctul privitor

la la-rămăle de pro-zodii!..

Capitanul. — Iată, iată! Lucifer n'ar fi găsit o asemenea ripostă!.. A suride!.. A ride de mine, este rea-ce d-ta faci necontenit. Foarte bine!

Spunee deși, înalute ca d-ta să'm fi dat această nouă lovitură de pumnal, că dintre toate domnișoarele de care m'am temut și te am de-am evitat, cea mai teribilă, cea mai odioasă pentru un om de caracterul meu... Iată-mi sînce răitatea... ești dîmneșta! Nu-mi amintesc să fi turbat vre-o dată în așa mod cum turbă cînd d-ta rizi de minia mea. Imi pare atunci că te îndoiesc de curajul tău, de sinceritatea, eorgia caracterului meu!..

Augustas. — La rîndul d-tale ascultă-mă! și crede-mă că spun numai adevărul. Nu am întîlnit puțin oameni în lumea asta: unul mi-ai făcut, mai mult săș mă puțin, curte; nici unul nu a reușit puțin acuma, să mi placă!.. Dar dacă vre-o dată mă voi amorea de unul de sigur că d-ta va fi un caracter: în genul d-tale.

D-ta ai un caracter modelat într'adîns pentru mine!

Capitanul. — Du-te la dracu, domnișoară! Contes!.. genera!.. chiamă ții fata de aici și spune-i că-mi aprinde șioale! Ii fise, na! e să nu măi ju

cîm împreună! Recunoaște că e imposibil cu d-ta. Sînt cite-va nopți de cînd nu mai dorm gîndindu-mă la altercațiunile noastre, la rătăciile pe care d-ta mă obligi să ție le spun, la gumele ce le faci pe societatea mea, la imposibilitates vădită pentru mine de a trăi în pace cu d-ta, la ciuda recunoștinței ca datorez... răscol acestora. Ah! mi! bine ar fi fost dacă m'ar fi lăsat să mor în mijlocul străzii!... E destul de trist să urgă, așa să nu poți trata cum îți ordonă Dumnezee, pe persona care își expune viața pentru a o salva pe a ta.

Din fericire voiți pu'ea în curînd să mișe acest păcăoal picior și să revin la domiciliul meu din strada de Tudescoas, la birou! aceluși tip de vîru meu și la Castrol loimel meae. Atunci va înceea martirul la care mă condamnă d-ta cu obrazul d-tale, cu tinuta d-tale, și cu hoștea și surubul d-tale de demoi! — Nu mai avem de cît puține zile și ne vedem... O dată plecat de aici, voiți găsi eu mijlocul de a mă 'ntîlni cu mama d-tale singură, fie la vîrul meu, fie la vre-o întîlnire ce ne vom da în cutare sau cutare biserică!... Cîi pentru d-ta, eștia mea, mă voi ție pzi ca de dracu să te văd înalute de a te știe mîritată!... Ce spun? — Atunci măi puțin ca or

TIPURI STUDENȚEȘTI



N. GURAN

Mal dibaci și mal cu schepsis la minciun!, mal pehlivan
 Și mal așer curtezan
 Nu e altu 'n faclitate ca studentul N. Guran.
 N. Guran i-un picior, un ala cit să-l viri într'un ghiosdan.

cind! — In resumat, lasă-mă 'n pacesău amestecă un acid oare-care in gocoata mea de miine.

In ziua in care Don Jorge de Cordoba pronunță acest discurs, Augustiua nu mai surise; e ia își luă un aer grav și trist.

Văzînd aceasta, căpitanul se grăbi aș și beșe față in plămîni, murmurî d'te forul său interior:

— Inu! pare rău că i am spus că nu vreau să mă joc cărți cu diinea l. Dar cum dracu să revin?... Asta ar însemna să mă dezoronez!... Cu atit mal rău!... Inghite, domnule căpitan Gileavă. Bărbații trebuie să se poarte ca bărbăți!

Augustias, care se depărtase dej, nu putu să zărească această căință a căpitanului.

III

Convalescența

Cinci-spre zece zile trecură fără caeva important să se întimplie in existența e-roulul nostru. Sosi in fine și ora in care putu să părăsească pital, sub condițiunea expresă de a nu se mișca din fotoliul și de a nu-și îndoi picioarele.

E un prichindel, fosilă, un antedelvian
 La care te uii prin lupă, microscop sau prin ochian.
 Dar așa cum e, Guran
 E un biet caracalean.

Un țigan
 Plin de clan.

Faima lui e 'ntinsă 'n țară de la Jiū la Caraiman
 Și se povestesc năsbiiul despre dînsul cu toptan
 Ci-că într'o zi de iarnă, nu de mult, acum un an,
 Il veni gust lui Guran
 Să fie și el oștean!

Și 'ncepu cu stăruințe, cu vorbe la Stan, la Bran,
 Duse lumînări la moște, dădu jalbă la divan,
 Imbătă p'un căpitan,

Unse cu bant p'un ministru, unse și p'un guguman
 Și trăgînd pe stoață oastea ca un liberal șnapan
 Deveni oștean.

Era mîndru, grav acum, ca un luptător spartan
 Înfolit cu haine roșii, și umflat ca un curcan
 Cu un vîtral legat 'n stînga, mare cit un iatagan,
 Și cu pînteni la călcie, călare pe un cîrlan,
 Că nu-l mai putea sta 'n față nicid un țar sau un sultan.
 In armată, ca 'n armată, se 'nvăță și bețivan,
 La 'nceput o duse bine, se 'ngrăță cu un mocana.
 Era flancul sting, alături de un necam și d'un jidan
 Și nu il pása de nimeni, cînd sta 'n front ca un Traian
 Dar un camarad, un ala, lifă de turc, un vlăjan,
 Să 'ndrăgosti de dînsul c 'un amor—loc de vulcan—

Și val de bietul Guran!...

Care se 'nvăță cu dînsul ca și viermele in hrean
 Mal ales c'avea banii turcul și li hrănea cu pandișpao
 Il îndopa cu bomboane, il ducea pe la șantan
 Il da vinurii și șampanii și friptură de fâsan;
 Ba prin turcu ajunse 'n grabă și frîntaș; cînd un golan
 Denunță ocîrmuirei că-l un goșoșar viclean,
 Că nu vine la măsură, c'a băut cînd-va catran
 Și l'au reformat pe dată și l'au scos și din diolan,
 Iar acum N. Guran
 E din nou țivil mirean!...

Informat de această prescripțiune medicală, marchizul de las Tomillares, care cu a în etat să viziteze în fiecare zi pe admirabilele-i înfîmieri — cu carl se înțelegesă mult mal bine de cit cu nă-răvașul său văr, marchizul, zicem, trimise bolnavului un superb fotoliu de așezu, acoperit cu bluz, comandat într-adinea pentru această împrejurare.

Această luxoașă mobilă era o adevărată capo d'operă, a cărei fabricațiune fusese condusă de însuși bătrînul aristocrat. Fotoliul avea roți pentru a înlesni transportarea bolnavului și numeroase resorturi carl permiteau transformarea lui fie într'un pat, fie într'o edormeză. O rezimătoare adiență susținea piciorul drept și se putea adaptă după voință o mîșcă, un pupitu, o oglindă și alte accesorii, toate perfect aranjate.

Cit desigur cele două femei ele primiră, ca și în toate zilele, admirabilele bubete de flori și, afară de acestea, un coș de prăjituri esortat de două sprezece sticle de șampanie. Aceasta pentru a celebra convalescența căpitanului. Doctorul primi un frumos casornic in servitorea căpătă 125 de franci. Veselia fu mare în acea zi, de și sănătatea Guran-voanei părea că sibi bește din zi in zi.

Cele trei femei își disputară p'ăceera de a primi pe căpitan in fotoliul său. Bolnavi și sănătoși, cu toți bătîri din șampanie și mîncară priji'urile in tovărășia doctorului. Marchizul ținu un lung discurs in favoarea stîntei instituțiun a căsătoriei. Don Jorge, însuși el, bine-voi să ridă de două sau trei ori pe seama șestatului său văr și consumă și einte în public, adică in prezența d-roi Augustias — ette-va cîmpiete de origină aroganez.

Privire retrospectivă

Trebuie să convenim pentru a rămîne pe calea adevărului, că de cînd cu ceiebra discuție al cărei subiect a fost sexul frumos, căpitanul își schimbase, dacă nu manierele și vorba, cel puțin amorul. Și cine știe dacă această schimbare nu atinseșe și ideile și sentimentele sale! Era clar că fustele și prii nuișău mai puțin oroză ca altă dată și țaxă lumea putea constata că încrederea ce dovedea contesă de Byrbastro se întinde puțin cîte puțin și către fiica acesteia.

(Va urma)

Pelin și vin

Bere specială blondă și neagră

EFIN ȘI BUNI

BERARIA COOPERATIVĂ

EFIN ȘI BUNI

PIAȚA TEATRULUI ÎN FOSTA COFETĂRIE FIALKOWSKY

Șuncă de Sinaia și Praga

Sandviciuri, unt, brinzetură

GRIGORE RADULESCU

AVOCAT AL BANCI POPORULUI

Consultajul de la 4—6 p. m.

S, Str. Poliției, 5.

AL. IONESCU

Frizer

6, strada nr. Elisabeta, în fața palatului Eforiei

P. T.

Am onoare să vă informez, că în urma unei practice îndelungate, având peste 100.000 vaccinări și revaccinări în capitala Moldovei, mi-am stabilit aici, în calitate de Director al Institutului Național al Statului, și preparat

Vaccinul animal necesar țării întregi

sunt dect în stare, a vacină și revaccină cu limfa animală preparată dintr-o capsulă Cefaloidă care apară pustulele vaccinabile de orice infecțiun, ca: *Brispel, Fligmon, influenza* etc.

Vaccinez și direct de la vacă, la brat cu toate regulile speciale. Pe care copil are o doza deosebită de vacină, și o laucă specială, pentru a nu se transmite vre-o infecție.

Apellând la încrederea D-voastră să bine voștri a face us de serenade se vă ofer, asigurându-vă că veți aprea meritele unui specialist, autorizat și de toată Direcțiunea a Serviciului Sanitar superior.

Cu stimă, PIERRE SOLOMON

Direct. Inst. Vaccinogen al Statului, Alona Kuznetz Aliterca de Hodo

Vreți să mâncați bine și cu puțin bani?

RESTAURANTUL MITICA GEORGESCU

este singurul care oferă aceste avantaje.

Clienții regulați au seara intrarea gratuită la reprezentațiile excelentei trupe de varietăți.

adresa: Strada Câmpineanu, lângă Teatrul

Dr. I. MENDONIDI

— 10, Strada Științei, 10 —

MIH. G. VALERIANU

Dotor în drept, Avocat

București

Str. Behndere, 3.

Barbați dați atențiune

Căiar la cele mai dureroase și învechite maladii de **uretră**, tratamentul îndelungat și injecțiile vor fi de prisos. **Intrebându-vă renumitele Capsule «Antigone»** care se pot aduce direct de la **Laboratoriul chimic Silberstein, Viena IX Rosenauergasse 35** contra **Lei 5.** **«Antigone»** este în special recomandată pentru boala învechită de generațiune.

STANISLAS CIHOSKY

Avocat

Bulev. Pache No. 2.

D-rul G. D. FISCHER

OCULIST

Str. Colței No. 16

Dă consultațiuni între orele 5—6 după amiază.

COFETARIA TANASESCU

Via-à-via de palatul Băilor Eforiei

Posedă în orice ce moment prăjituri și cozonaci proaspeți, altă bomboniere și țigărele cele mai fine.

LA MAGAZINUL

GRANCEA și STANESCU

CALEA VICTORIEI

Se găsesc colonialele și delicatele cele mai bune. Brinzetură excelentă.

Vin alb și negru din viltle cele mai renumite.

FARMACIA

«LA BISERICA ALBA»

DR. A. URBEANU

— BUCUREȘTI —

97, Calea Victoriei, 97

Castel Dobrican (Crimena Boji)

Tipografia HELLADE, Strada Clementei, No. 3.

ANTICARIAT Nr. 1
1 25